760/06

Den 20. november 2006 blev i sag nr. 68.440:

xxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har gruppeinvaliderente i Danica Pension, klager over, at selskabet med tilbagevirkende kraft har indsat en klausul på forsikringen.

Selskabet har indsat klausul med henvisning til, at klageren afgav ufuldstændige oplysninger, da gruppeinvaliderenten blev oprettet. Selskabet har anført, at klagerens adgang til at påklage ændringen af antagelsesvilkårene er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29.

Det fremgår af sagen, at klageren den 25/12 1992 udfyldte og underskrev begæring om gruppeinvaliderente. På begæringen henviste klageren til et vedlagt bilag. Det vedlagte bilag var en helbredsattest fra Magistrenes Pension, hvori klageren oplyser om medfødt brok, cyste på æggestok, snurren i venstre arm samt birkepollenallergi. Efter at have indhentet oplysninger fra Rigshospitalet og spørgeskema om snurren i venstre arm blev forsikringen den 12. maj 1993 antaget på normale vilkår.

Den 11/6 2002 modtog selskabet lægeattest ved sygdom og en anmeldelse af ulykkestilfælde/sygdom. Af lægeattesten fremgår, at klageren har lidt af mangeårig migrænoid hovedpine. Selskabet meddelte ved skrivelse af 25/6 2002 klageren, at man ville indhente yderligere oplysninger til afklaring af, om gruppeinvaliderenten var oprettet

på rigtige vilkår. Efter at have indhentet oplysninger forelagde selskabet sagen for Bedømmelsesforeningen, nu Videncenter for Helbred og Forsikring, som ved udtalelse dateret 21/8 2002 meddelte, at man ville have fastsat forsikringsvilkårene D1 I2, hvis de rette forhold havde været oplyst. Af udtalelsen fremgår:

> "Vurderingen er baseret på oplysningerne i skrivelse fra psykiater dateret 2. december 1975 og skrivelse fra forsikrede dateret 4. august 2002.
>
> Heraf fremgår det, at forsikrede i november 1975 blev henvist til psykiater pga. 5 uger varende depression og blev behandlet med Imiprex. Depressionen lettede gradvist.
>
> Desuden har forsikrede i 1980 efter fødsel fået benzondiazepiner pga. udmattelse, søvnmangel og paroxystisk takykardi."

Ved skrivelse af 30/8 2002 til klageren meddelte selskabet, at gruppeinvaliderenten kun kunne fortsætte med følgende klausul:

> "Erstatningen fra denne forsikring kan maksimalt andrage 50 % af den til enhver tid gældende indeksregulerede ydelse."

Klageren rettede herefter henvendelse til selskabet med anmodning om aktindsigt, og den 13/9 2002 sendte selskabet oplysningerne til klagerens læge. Den 21/12 2005 klagede klageren over, at selskabet ved skrivelsen af 30/8 2002 havde indføjet en klausul på hendes invaliderente.

Selskabet har oplyst, at klageren siden september 2002 har modtaget udbetaling fra gruppeinvaliderenten med tilbagevirkende kraft til 30/7 2001.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet er uberettiget til at indsætte klausulen, hvorfor hun har anført, at hun har krav på fulde ydelser. Klageren har i skrivelse af 22/12 2005 anført:

> "Jeg blev i 2001 svært syg af en depressiv lidelse og mistede mit job. Mange år tidligere havde jeg tegnet en forsikring mod tab af erhvervsevne i Danica. Da

forsikringen efter sygdomsdebut skal komme til udbetaling, indføjer Danica en klausul, så erstatningen maksimalt kan andrage 50 % af den til enhver tid gældende ydelse. Årsagen skulle angiveligt være undladelse af oplysninger om tidligere sygdom i helbredserklæringen ved tegningen af forsikringen. Pga. svær depression, meget behandlingsresistent, får jeg ikke klaget men får kun halv ydelse gennem mange år. Jeg har nu fremsendt klage til Danica, hvor jeg tilbageviser, at jeg tidligere har lidt af depression. Jeg anfører, at jeg ikke bevidst har fortiet nogen oplysninger af relevans for sagen. Og at selvom jeg i givet fald havde husket hændelsen (besøg hos psykiater i 1975) ville dette ikke have medført forbehold ved tegningen af forsikringen. ... Beslutningen om at jeg til enhver tid kun kan få udbetalt 50 % er således urimelig og fejlagtig."

Vedrørende forældelse har klageren i skrivelse af 31/1 2006 anført:

"Med hensyn til forældelsesfristen, som Danica Pension også søger at dække sig bag, har jeg efter at have søgt juridisk bistand erfaret, at sagen ikke er forældet efter 2 år, når det drejer sig om en sag med løbende udbetalinger."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 24/1 2006 til nævnet anført:

"Ifølge Forsikringsaftalelovens paragraf 29 er K.T.'s krav forældet 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket K.T. fik kundskab om kravet. Det vil sige med udgangen af 2004. K.T.'s krav er derfor forældet.

Hvis Ankenævnet for Forsikring mener, at forældelse ikke kan gøres gældende, fastholder Danica Pension, at K.T. afgav urigtige oplysninger ved forsikringens tegning. K.T. burde have indset, at hun i helbredserklæringens spørgsmål 2 skulle have oplyst, at hun i 1975 var blevet behandlet af speciallæge S.K. på grund af depression.

Hun burde ligeledes have oplyst om behandlingen med Imiprex i helbredserklæringens spørgsmål 4, da et dagligt forbrug må betragtes som et stadigt

forbrug. Imiprex er et antidepressiva, der gives mod endogen depression og andre depressive lidelser.

Vi afviser derfor klagen og fastholder vores afgørelse om indsættelsen af klausulen på forsikringen."

Nævnet udtaler:
Nævnet bemærker, at klageren ved selskabets skrivelse af 30/8 2002 blev bekendt med, at selskabet ændrede antagelsesvilkåret for forsikringen.

Nævnet finder, at klagerens eventuelle krav på at få ændret forsikringsvilkårene var forældet, da hun i december 2005 rettede henvendelse til selskabet herom, jf. forsikringsaftalelovens § 29.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand